

hocamızdan sonra bana verilen Kooperatifçilik dersini Haşmet Bey'e devretmiştim. Bunun nedeni kendisinin doçentlik çalışmasını "kooperatifçilik" konusunda yapmış olmasıydı.

Prof. Dr. Haşmet Başar büyüklerle olduğu gibi çocuklarla ve gençlerle de çok iyi anlaşırdı. Bir keresinde kısa bir tatilde Susurluk Şeker Fabrikası misafirhanesine birkaç günlüğüne iki aile çocuklarla birlikte gitmiştik. Kızlarımızın yaşları birbirine çok yakın idi. Haşmet Bey Aslı ile Begüm'ü iki koltuğunun altına alıp onlarla "kartal" oyunu oynar ve onları uçuruyormuş gibi yapardı. Çocuklar her ikisi de bu oyundan büyük keyif alırlardı. Buna benzer pek güzel beraberliklerimiz olmuştu. O günleri hasretle anıyor, kendisine Allah'tan rahmet ve kederli ailesine sabır ve başsağlığı diliyorum.

Saygılarımla.

İstanbul, 09 Ocak 2007

DEĞERLİ DOSTUMUZ PROF. DR. HAŞMET BAŞAR'I ANARKEN

Gülten KUTAL*

Sevgili eşi Prof. Dr. Emel Başar hanımefendinin ve kızları Begüm ve Emire'nin de tahmin edecekleri gibi Haşmet Bey'in genç yaşta ve aniden aramızdan ayrılmış olması eşimi ve beni fevkalade üzmüştür. Haşmet Bey ve ailesi ile pekçok anımız vardır. Ancak hangisini yazacağıma karar vermekte güçlük çekiyorum.

Bence kendisinin üzerinde durulması gereken en önemli özelliklerinden biri dostlarına ve bu arada biz hocalarına gösterdiği vefa duygusu ve saygıdır. Haşmet Bey'i yakından tanıma fırsatını bulduğumuz zamanlar kendisinin Bursa'da Uludağ Üniversitesi'nde İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü'nde görevli bulunduğu yıllarda başlamıştır. Biz o yıllarda Çarşamba günleri ders vermek üzere Salı akşamından Bursa'ya gider, geceyi Üniversitenin misafirhanesinde geçirir sabah Haşmet Bey'in bölüm başkanlığını üstlendiği bölümde lisans, yüksek lisans ve doktora dersleri vermek üzere Hürriyet Mahallesindeki geçici dersliklere giderdik. Genellikle Haşmet Bey sabahları üniversiteye giderken bize uğradı, beraber çay içer sonra üniversiteye giderdik. Bazen bizi akşamları otobüs terminalinde karşılar ve bizi misafirhaneden önce evine götürür eşi Emel Hanım ve yardımcısı Saadet Hanımın pişirdikleri yemeklerden ikram ederlerdi. Daha sonraki yıllarda Suudi Arabistan'da görevli bulunduğu yıllarda İstanbul'a geldiğinde bizi mutlaka ziyaret eder ve oralarda yaşadıklarını biraz da mizahi bir dille bizlere anlatırdı. Ben de kendisine bana sipariş verdiği böreklerden pişirirdim. Suudi Arabistan'dan dönüşünde bizim bölümde görevlendirilmesine hem yardımcı olmuş, hem de pek sevinmiştik. Yıllarca bölümümüzde birlikte çalışmıştık ben sevgili Dr. Ekmel Zadi

* Prof. Dr., İ.Ü. İktisat Fakültesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü Emekli Öğretim Üyesi.